

॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तविंशोऽध्यायः ॥२७॥ ॥६३॥ धियासतइति ॥११॥२२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥ भूरिवर्षमितिवासवविशेषणं ॥११॥

बाळादित्यांबुजैंदूनांतुल्यरूपाणिमारिष ॥ संच्छिन्नान्यर्जुनशरैःशिरांस्युर्व्याप्रपेदिरे ॥ २५ ॥ जज्वालालंरुतासेनापत्रिभिःप्राणिभोजनैः ॥ नानारूपैस्तदाऽ
मित्रान्कुद्धेनिघ्नतिफाल्गुने ॥ २६ ॥ क्षोभयंतंतदासेनांदिरंदनलिनीमिव ॥ धनंजयंभूतगणाःसाधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ २७ ॥ दृष्ट्वातत्कर्मपार्थस्यवासवस्ये
वमाधवः ॥ विस्मयंपरमंगत्वाप्रांजलिस्तमुवाचह ॥ २८ ॥ कर्मैतत्पार्थशक्रेणयमेनधनेनच ॥ दुष्करंसमरेयत्तेकृतमद्येतिमेमतिः ॥ २९ ॥ युगपच्चै
वसंग्रामेशतशोयसहस्रशः ॥ पतिताएवमेदृशःसंशप्तकमहारथाः ॥ ३० ॥ संशप्तकांस्ततोहत्वाभूयिष्ठायेव्यवस्थिताः ॥ भगदत्ताययाहीतिकृष्णंपार्थोभ्यनो
दयत् ॥ ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥६३॥ संजयउवाच

धियासतस्ततःकृष्णःपार्थस्याश्वान्मनोजवान् ॥ संप्रैषीद्धेमसंछन्नान्द्राणानीकायसत्वरन् ॥ १ ॥ तंप्रयातंकुरुश्रेष्ठस्वान्भ्रातृन्द्रोणतापितान् ॥ सुशर्माभ्रा
तृभिःसार्धयुद्धार्थीपृष्ठतोऽन्वयात् ॥ २ ॥ ततःश्वेतहयःकृष्णमव्रवीदजितंजयः ॥ एषमांभ्रातृभिःसार्धसुशर्माद्वयतेऽच्युत ॥ ३ ॥ दीर्यतेचोत्तरेणैवतत्सैन्यंम
धुसूदन ॥ द्वैधीभूतंमनोमेऽद्यकृतंसंशप्तकैरिदं ॥ ४ ॥ किंनुसंशप्तकान्हन्मिस्वानरक्षाम्यहितादिदान् ॥ इतिमेवंमतेवेत्सितत्रकिंसुकृतंभवेत् ॥ ५ ॥ एवमुक्तस्तुदा
शाहःस्यंदनंप्रत्यवर्त्तयत् ॥ येनत्रिगताधिपतिःपांडवंसमुपाकृत्यत् ॥ ६ ॥ ततोऽर्जुनःसुशर्माणंविध्वासप्तभिराशुगैः ॥ ध्वजंधनुश्चास्यतथाक्षुराभ्यांसमकृत
त ॥ ७ ॥ त्रिगताधिपतेश्चापिभ्रातरंपङ्क्तिराशुगैः ॥ साश्वंससूतंत्वरितःपार्थःप्रैषीधमक्षयं ॥ ८ ॥ ततोभुजगसंकाशांसुशर्माशक्तिमायसीं ॥ चिक्षेपार्जुनमा
दिश्यवासुदेवायतोमरं ॥ ९ ॥ शक्तिंत्रिभिःशरैश्छित्वातोमरंत्रिभिरर्जुनः ॥ सुशर्माणंशरव्रातैर्मोहयित्वान्यवर्त्तयत् ॥ १० ॥ तंवासवमिवायातंभूरिवर्षश
रौघिणं ॥ राजंस्तावकसैन्यानांनोग्रंकाश्चिदवारयत् ॥ ११ ॥ ततोधनंजयोबाणैःसर्वानेवमहारथान् ॥ आयाद्विनिघ्नन्कौरव्यान्दहन्कक्षमिवानलः ॥ १२ ॥ त
स्यवेगमसत्थंतंकुर्तीपुत्रस्यधीमतः ॥ नाशक्रुवंस्तेसंसोदुस्पर्शमग्नैरिवप्रजाः ॥ १३ ॥ संवेष्टयन्ननीकानिशरवर्षेणपांडवः ॥ सुपर्णपातवद्राजन्नायात्याग्यो
तिपंप्रति ॥ १४ ॥ यत्तदानामयज्जिष्णुर्भरतानामपापिनां ॥ धनुःक्षेमकरंसंख्येद्विषतामश्रुवर्धनं ॥ १५ ॥ तदेवतवपुत्रस्यराजन्दुर्धूतदेविनः ॥ कृतेक्षत्रवि
नाशायधनुरायच्छदर्जुनः ॥ १६ ॥

॥१२॥१३॥१४॥१५॥ आयच्छद्दहोतवान् यदेवार्जुनस्यधनुर्भरतानांक्षेमकरमासीत्तदेवत्वपुत्रनिमिर्नक्षत्रक्षयकरमभवदितिवाक्यार्थः ॥१६॥